

О. Трѣбуваше да ги утѣшава и наставлява. Видѣхъ же смѣръ-та Христова обращаше вниманіе-то на небесны-ты жители; за това и тѣ трѣбува да ся радуютъ и да разбиратъ че смѣръ-та му бѣше потрѣбна.

П. Кой прѣдметъ трѣбува да обраща най много наше-то вниманіе?

О. Страданія-та и смѣръ-та Иисусовы, защото само чрѣзъ тѣхъ ся избавямы отъ вѣчнѣ мѣжъ и придобывамы животъ вѣченъ.

П. Що каза Петръ?

О. И отговори Петръ, и рече Иисусу: Господи, добро е да сме тука; ако щешъ, нека направимъ тука три шатри, за тебе единъ, за Моисея единъ и единъ за Иліѣ. Ст. 4.

Всякога е добро да сме тамъ дѣто Христосъ изявява славъ-тъ си было мѣсто-то студена планина или какво да е друго мѣсто.

П. Разумно ли мысляше Петръ когато говоряше да ся направятъ земны шатры за небесны жители?

О. Не: чувства-та му бѣхъ добры, но начинъ-тъ за изявленіе-то имъ не бѣше правъ.

П. Знаяше ли Петръ добръ що говоряше?

О. Не: “Защото не знаяше какво да рече; понеже бѣхъ уплашени.” Мар. 9; 6. “Безъ да знае що дума”. Лук. 9; 33.

П. Каква бѣше цѣль-тъ Петрова?

О. Вѣроятно тя бѣше да продължава блаженно-то явленіе.

П. Защо Христосъ не даде дозволеніе да ся направятъ шатры-ты?

О. Защото тѣ имахъ работъ въ свѣтъ-тъ.